

روشن‌سازی مفاهیمی جدید در باب پایداری اجتماعی، پایداری اجتماعی به سوی جهانی پایدار

لیلا فرشادفر

کارشناسی ارشد معماری دانشگاه هنر اصفهان
هیأت علمی مؤسسه آموزش عالی
دانشپژوهان اصفهان
L.farshadfar@gmail.com

آزاده فرشچی‌ها

کارشناسی ارشد طراحی محیط زیست
دانشگاه علوم تحقیقات تهران
استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی خوارسگان
Azadefarshchi@yahoo.com

چکیده

مفهوم توسعه پایدار، در اصل یک تعهد اجتماعی است، ولی در دو دهه اخیر، بعد انسانی آن در میان مباحث پایداری، که بیشتر جنبه زیست محیطی دارد، و یا در زمرة مباحثی چون توسعه و رشد اقتصادی، نادیده گرفته شده است. شکست گسترده روش فوق در ایجاد تغییرات معنی‌دار، منجر به بازبینی در مفهوم پایداری اجتماعی شده است. بررسی‌های گذشته، نشان می‌دهد که چنین مفهومی، سرشار از آشفتگی و بی‌نظمی بوده، چنانچه اهمیت و کاربرد آن را به شدت به خطر انداخته است. هدف از این مقاله بررسی فرضیات گوناگون برای روشن شدن مفهوم اصلی پایداری اجتماعی و شناسایی نکات جالب و برجسته روش‌هایی است که منتهی به رسیدن به توسعه پایدار می‌شوند. در این تحقیق، الگویی سه‌گانه، مشکل از موارد زیر ارائه شده است: (الف) «توسعه پایدار» شامل پرداختن به نیازهای اساسی، ایجاد سرمایه اجتماعی، عدالت و غیره. ب) «اتصال پایدار» تأکید بر تغییر در رفتار و عملکرد به منظور رسیدن به اهداف زیست محیطی. ج) «تنگهداری پایدار» اشاره به حفظ ارزش‌های اجتماعی- فرهنگی در مواجهه با تغییرات و معرفی روش‌هایی برای شرکت فعالانه مردم و یا بالا بردن مقاومت آنها در مواجهه با تغییرات نامطلوب. با استفاده از طرح سه‌گانه پایداری اجتماعی می‌توان روش‌هایی را برای ممانعت از تناقضات و تعارفات معمول اجتماعی، ارتقاء توسعه پایدار و نهایتاً ترسیم الگوی مسکن شهری به عنوان ابزاری برای تبیین این ایده ابداع کرد.

واژه‌های کلیدی: پایداری اجتماعی، توسعه پایدار، نیازهای محسوس و نامحسوس، اتصال پایدار، رویکردهای تغییرپذیر و تغییرنپذیر، حفاظت پایدار.